

24-08

† ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ
ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΛΕΙΨΑΝΟΥ

Ἰηχος ὁ Πά

[illegible]

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

^{χ Π}
^{π ρ} Δευ τε παν ταις εν ω δαις ευ φη μη σω
 μεν ^Δ την του πα νι ε ρου λει ψα α νου ^Δ Δι
 ο νυ σι ου του μα κα ρος ε πα νο δον ^Δ ^{π ρ} και
 γαρ οι α φω στηρ ^Δ δυ νας θε σμοις τοις φυ σι
 κοις ^Δ υ πο γην + αυ θις τω κο σμω ^Δ α γλα
 ως ε ζα νε τει λε ^{π ρ} Δο ο ζα τω σε δο ζα σαν
 τι Χρι στω ^Δ δο ο ζα τω σε ε θαυ μα στω
 σαν τι ^Δ δο ζα τω χο ρη γουν τι σοι δι δο ναι
 πα σι δα ψι λως ^Δ θαυ μα των τα σε λα α γι
^Π
^{π ρ} ι σμα α τα

^χ_π^q Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

^π_q Ὅμοιον.

Πνευμα τι

^χ_π^π^q Της Ζα κυν θου τον γονον και Αι γι νης

τον προ ε δρον ^Δ_α τον φρου ρον Μο νης των

Στρο φα δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες ^π_q

τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι ^Δ_α βο ων

τες προς αυ τον ει λι κρι νως ^π_q σαις λι ται αις τους

την σην μνη η μην ^Δ_α ε πι τε λουν τας σω ζε

και βο ων τας σοι ^π_q Δο ο ξα τω σε δο ξα σαν

τι Χρι στω ^Δ_α δο ξα τω σε ε θαυ μα στω

σαντι ^Δδο ζατωδω ρη σα μενωσε η μιν
 πρεσβυν α α κοι οιμηη τον ^ππ
^χ^π^qκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^ππ
 Θεοτοκίον. ^χ^π^qΤου Γα βρι ηλ φθεγξα μενου σοι
 Παρ θε νε το χαι αι ρε ^Δσυν τη φω νη ε
 σαρκου το ο των ο ολων Δεσποτης εν σοι ^ππ
 τη α γι α Κι βω τω ^Δως ε φη ο δι και ος
 Δα βιδ ^Δε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου
 ρανων βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^ππ ^qδο ζα
 τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ^Δδο ζα τω προ

ελ θο ον τι εκ σου Δ δο ξα τω ε λευ θε ρω
σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου π q

Μετὰ τὴν α' σπιχολογίαν,
κάθισμα.
Ἦχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζακυνθίων τὰ
στίφη, λειψάνου σου σεπτοῦ, μεταθέσει καὶ
οἶκον, ἐγείραντες ἔνδοξον, ἐν αὐτῷ
ἀθροιζόμενοι, ὕμνοις μέλπομεν, τὴν παναγίαν
σου μνήμην, Διονύσιε, καὶ σὸν πάντιμον σκῆνος,
πιστῶς ἀσπαζόμεθα.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ψυχῆς τὸ καθαρὸν, ἐγνωκῶς ὁ Δεσπότης,
ἀνήγαγε σοφέ, ἐπὶ θρόνου Αἰγίνης, ἐφ' ᾧ
περιέλαμψας, ὥς πολύφωτος ἥλιος,
ἀπωθούμενος, ἀμπλακημάτων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς
ποιμνης σου, σαῖς ἀστραπαῖς ἦν καὶ ἦγες, πρὸς
φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ
θαῦμα ὑπὲρ νοῦν! πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ!
Διὸ Θεοτόκον Σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα πάντων, Ὅν
δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογίαν, κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απορρίψας νουνεχῶς, τύρβην τοῦ βίου ἀληθῶς, ἐπορεύθης ἀκλινῶς, τρίβον τῶν θείων ἐντολῶν, ἐν τῇ Μονῇ δὲ φθάσας τῆς Ἀναφωνητρίας, διῆγες ἐν αὐτῇ, ἀγγελικὴν βιοτὴν, καθάρας ὀπτικόν, ψυχῆς σου πάντιμε, ἑώρας τὰ κρυπτὰ Πνεύματος χάριτι, τῷ Παγκρατίῳ θύτῃ φανερούμενος, παρόραμα ἀγνοούμενον, καὶ μετὰ πότμον, θεῖόν σκῆνος πᾶσι βρύει ἰάματα.

Δόξα...

ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον Ζάκυνθος, δῶρον θεόσδοτον, τὸ θαυματόβρυτον, σκῆνος τοῦ μάκαρος, ἀναλαβοῦσα χαρμονῆς, ἀπείρου κατεπληρώθη. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, εὐλαβῶς ἀσπασώμεθα, καὶ ἀναβοήσωμεν· ὦ Τρισάγιε Κύριε, ταῖς Διονυσίου πρεσβείαις, ῥῦσαι κολάσεως τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον Ὅμοιον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας Σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω

σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην
βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ ἀσκήσει κοσμούμενος ἱερῶς, καὶ ἀγνεία
λαμπόμενος καθαρῶς, ἔθυες τῷ Κτίστη σου,
προσφορὰν τὴν ἀναίμακτον, Μελχισεδὲκ ὡς
πάλαι, εἰς κόσμου ἐξίλασμα, ὡς Ἱεράρχης θεῖος
σοφὲ Διονύσιε, ὅθεν μετὰ πότμον, ὥσπερ ζῶν
τὰς ἰάσεις, παρέχεις ἐκάστοτε, τοῖς ἐν πίστει
προστρέχουσιν, ἐν τῷ θείῳ τεμένει σου, καὶ
Ζάκυνθον φρουρεῖς δεινῶν ἐπιδρομῆς δυσμενῶν
τε καὶ λοιμοῦ, τὴν ἐορτάζουσαν πόθῳ, σοῦ
λειψάνου ἐπάνοδον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν
Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ ὑμνήσωμεν
λέγοντες· χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων
δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε
μόνη Κυρία τοῦ κόσμου καὶ λύτρωσις· χαῖρε τὸ
δοχεῖον, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ
Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ
ἄειπάρθενε, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία μοι· χαῖρε
πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε πάντων
χαρὰ τῶν ὑμνούντων Σε.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος 7^{τος}

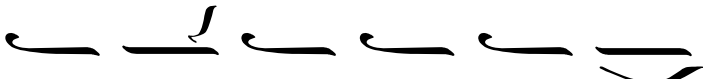
Ἑκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου Δίς
 Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
 ε σε σθε α πε ζη ραμ με νοι Δίς
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Ἀ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

Π Β
 6 λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κυ
 6 λ φι ως
 Μ Β
 6 λ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 6 λ τον αι ω νων α μην
 Π Β
 6 λ Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 6 λ της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 6 λ πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον

6 λ 7 λ Το στο ο μα μου λα λη η σει σο φι
 6 λ 7 λ αν και η με λε ε ε τη της καρ δι ι ας
 6 λ Δίς
 μου συ νε σην

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.
ἐνωτίσατε πάντες οἱ κατοικοῦντες τῇ οἰκουμένῃ.

Τὸ τρίτον : ⁶λ
 Το στομα μου λα λη

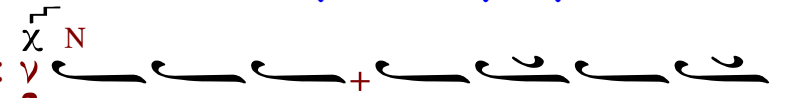
 η σει σο φι ι ι αν ^{χ'}_λ και η με ε λε

 ε τη ^Δ_α της καρ δι ι ας μου συ νε σι ι ι ι

 ιν ⁶λ

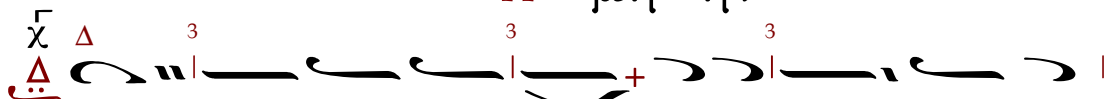
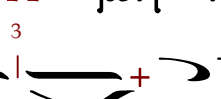
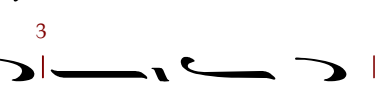
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

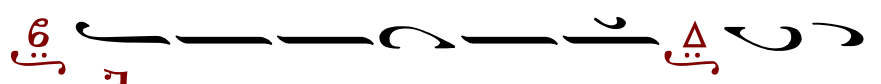
Ὁ Χορός: ^{χ̣ N} ν̣ ^ν ν̣
Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Α̣

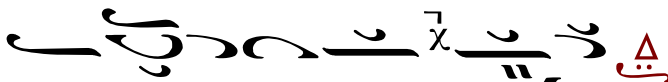
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: ^Δ Δ̣
Α̣ μη ην

^{χ̣ Δ} Δ̣ ³ ³ ³
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

³ ⁶ (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον ⁶ ^Δ Δ̣
Α̣ι νε σα τω πνο η πα σα

 ^{χ̣} ^Δ Δ̣
τον Κυ ρι ο ο̣ ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζωθῆναι .. Ὁ χορός:
^{χ̣ N} ν̣ ^ν ν̣
Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 ^{χ̣} ^ν ν̣
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Α̣

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: ν — — — — — ν
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: ν — — — — — ν
Ἄ Δοξα σοι Κυρι ε Δοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

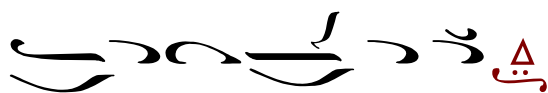
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

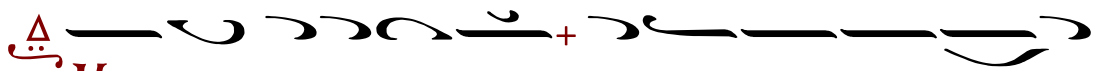
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευματι

 Τερ πο με νη ω πα τρις Δι ο νυ

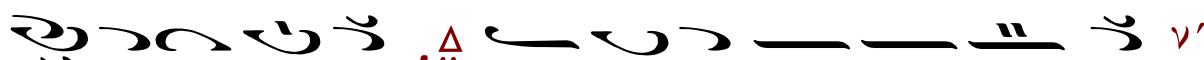
 σι ου το σκη η νος δε χου η κε γαρ εν σοι

 και την α φι ζιν αυ του λαμπρως ε ορταζε

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

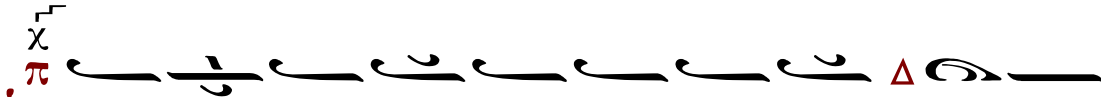
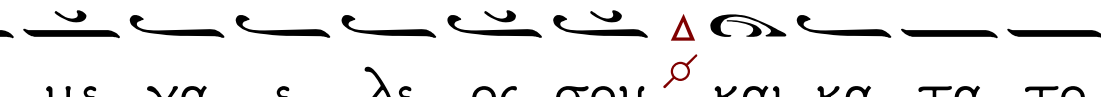
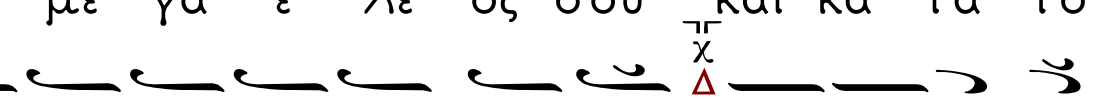
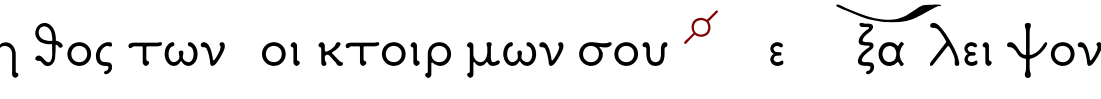
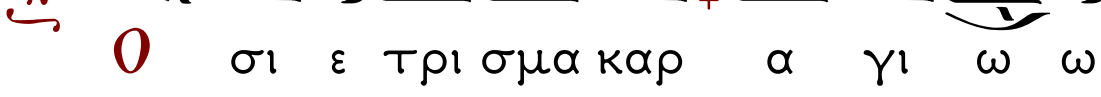
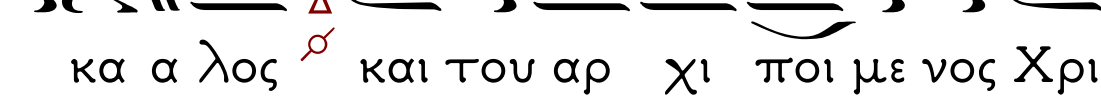
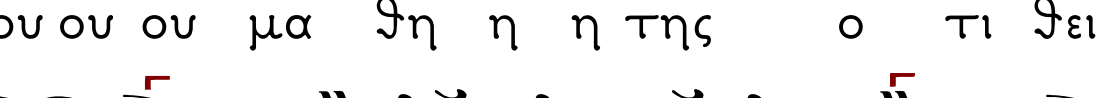
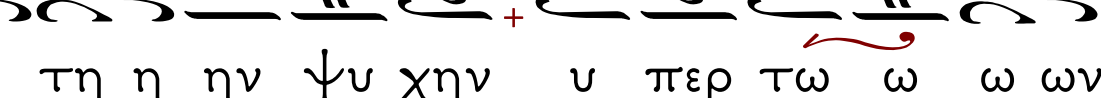
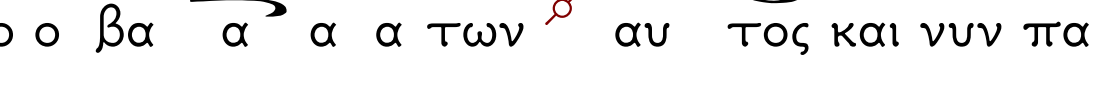
 των αι ω νων Α μην

 Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις

 ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη

 των εμω ω ν εγκλη μα των

Εἶτα τό Ἰδιόμελο

^π ^χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτοιρ μων σου ε ξα λει ψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 Ο σι ε τρι σμα καρ α γι ω ω
 τα α α τε πα α α τερ ο ποι μη η η ην
 ο κα α λος και του αρ χι ποι με νος Χρι
 στου ου ου μα θη η η της ο τι θει
 εις τη η ην ψυ χην υ περ τω ω ω ων
 προ ο βα α α των αυ τος και νυν πα

νε ε ε ευ φη η η η με ι ε ραρ χα
 Δι ι ο νυ υ υ σι ι ι ι ε αι
 τη σον πρε σβει αι αις σου δω ρη θη ναι η μιν
 το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ο
 ος

Οἱ Κανόνες·

Ὡδὴ α'.

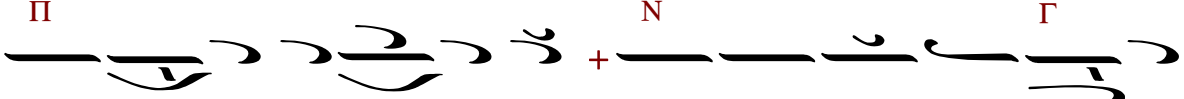
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ϝ̣ Γα

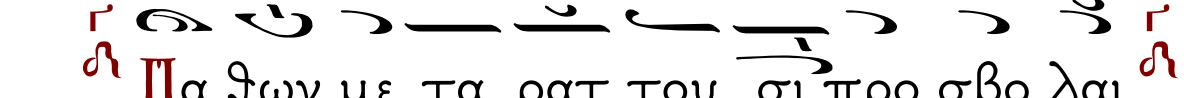
^{χ̣} ^N ^Γ ^N ^Π
^Γ ^{λ̣} ^{ϝ̣} γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ^{λ̣} και
^N ^M
 την Αι γυ πτι ι αν ^{π̣} ^{q̣} μο χθ η ρι αν δι α φυ γων
^Γ ^{λ̣} ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ^{χ̣} ^{λ̣} τω
^N ^Γ ^{Δ̣} ^{ις}
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{λ̣}
^N ^Γ
^{λ̣} ^{ϝ̣} περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
^{λ̣} ^{ϝ̣}
 η μας ^{λ̣}

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

^N ^Γ ^N ^Γ
^{λ̣} ^{ϝ̣} Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ^{λ̣}

 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

 Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι
 πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την
 ψυ χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη
 την του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

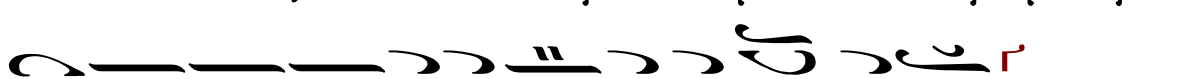
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νο σουν τα το σω μα καὶ την ψυ χην

 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετολμηκῶς στέψαι σοῦ σκήνους ἄσμασι, θείαν ἐπάνοδον, καὶ ἄμουσος ὅλος, ὑπάρχων καὶ ἀναγνος, λόγον σοφίας δώρησαι, Διονύσιε Πάτερ ἐμοί τε καὶ καθαρότητος, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετ' εὐφροσύνης ὑποδέχου σήμερον Ζακύνθου σύλλογε, ἀγλαὸν σὸν γόνον, ἥκει γὰρ ἐφέστιος, τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, διανέμων πλουσίως, ἐμφορηθέντες οὖν κράζωμεν· αἶνός σοι τρισμάκαρ Διονύσιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρχὴ σοφίας τὸ φοβεῖσθαι Κύριον ὁ Σολομὼν στοιχειοῖ, ἦνπερ νηπιόθεν, ὡς ἐνστερνισάμενος, ἔξω κόσμου γεγένησαι, καὶ νηστείαις σχολάζων, καὶ κακουχίαις κεκλήρωσαι, πόλιν τὴν οὐράνιον ἐνδοξε.

Δόξα...

Ὡσπερ ἡλίας ποταμοῦ ἐξήρανας φορὰν ῥευμάτων σοφέ, καὶ ποσὶν ἀβρόχοις, ὠδευσας καὶ ὕδατος, ψεκᾶς σου οὐ καθήψατο, οὕτω γὰρ

καὶ ἡ φύσις, ἀψύχων οἶδεν αἰδεῖσθαί σου, βίον
τὸν ἰσάγγελον Ὅσιε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ὑμνῆσαι ἥνπερ εὐλογοῦσι τάγματα τὰ
ἐπουράνια, οὐκ ἔστι μοι θέμις, ἀλλ' ὥς
ὑπάρξασα, ἐλέους ἡ γεννήτρια, σύγγνωθί μοι
Παρθένε, τολμήματος καὶ παράσχου μοι, τῶν
πλημμελημάτων μου ἄφεσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

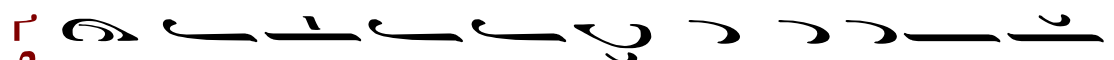
Ὡδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός

ᾠχος λβ̣ —²

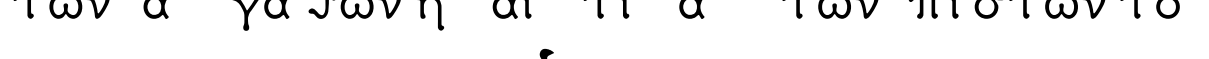
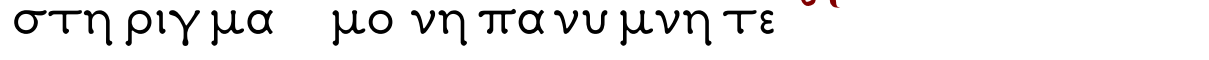
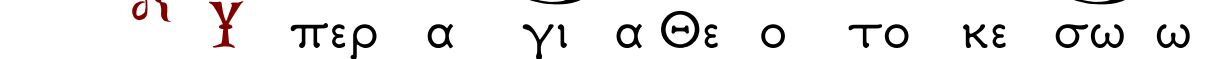
^{χ̣}^Μ
^Γ
^Δ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
^Γ
^Δ Κυ ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
^Δ
^Δ με στε ρε ω σον εν τη α γα πη τη ση των
^Γ
^Δ ε φε των η α κρο της των πι στων το στη
⁺
^Δ ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε Δις
^Γ
^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
^Γ
^Δ η μας

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

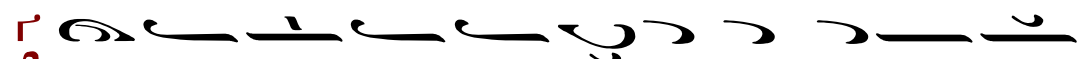

 Προστασι αν και σκεπην ζωης ε μης

 τι θημι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

 των α γα θων η αι τι α των πιστων το

 στηριγμα μο νη πανυμνη τε

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

 σον η μας

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

 Ἰ κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

 ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ_q τον Χριστον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πα να χραν τε ^Γ_q

^Γ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ_q

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὥς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ_q Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ_q της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ_q παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_q ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ_q τον Χριστον κυ

ἡ σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α

νε λ λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ σπερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις ἐπόμενος Χριστοῦ, καὶ ἵχνη τῶν
προσταγμάτων, ἀνιχνεύων τῶν Αὐτοῦ
ανηνέχθης, εἰς ἀκρώρειαν σοφέ, ἀγιωσύνης
ἐνθεντοι, τῆς ἀφθαρσίας στέφει, ἐστέψατο
Διονύσιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέμας ἀρᾶς ἀφορισμοῦ, γυναιίου εἰς κόνιν
Πάτερ, διαλύσας σαῖς δεήσεσι θείαις, καὶ τὴν
πλάνην διορθῶν τῶν ἰχθυοβόλων ἤλεγξας,
θαύματι παραδόξου, σῆς ἄγρας ὦ Διονύσιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κεῦος ὁρῶν σε ἐκλογῆς, ὃ τὰς καρδίας
ἐτάζων, ἐπὶ θρόνου τῆς Αἰγίνης σὲ ἤρεν, ἦν
ἀρδεύσας διδαχαῖς, ἐξήνθησε τὸν πέπειρον,
καρπὸν ἀγιωσύνης ἱεροφάντορ Διονύσιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡδὰς ἐπάγει σοὶ πατρίς, παννυχίους
τρισμακάρ, γηθομένη τεραστίοις σου ὦνπερ,
ὀσημέραι δαφιλῶς, κατατρυφᾷ γεραίρουσα,
ἐπάνοδον σοῦ σκήνους, τοῦ σεβασμίου
πανένδοξε.

Δόξα...

Εκ φωτοδότιδος πηγή, τῆς ἀπροσίτου
Τριάδος, φωτισμὸν σωτηριώδη ἐλκύσας,
κατελάμπρυνας σαφῶς, ψυχῆς τὸ κάλλος
ἐνδοξε, ὅθεν τὸν ζόφον Πάτερ, ἐμῆς καρδίας
ἀπέλασον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Πεπωρωμένος ὀφθαλμούς, τοὺς τῆς ψυχῆς
δυσωπῶ σε, ἀποκάθαρὸν τῇ Σῇ μεσιτείᾳ, καὶ
ἀξίωσον ἀγνῶς, διάγειν Παναγία μου, καὶ γὰρ
ὡς Θεοῦ Μήτηρ, ἰσχύεις πάντα ὅσα βούλοιο.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Αἰγίνης ποιμένα τὸν ἀληθῆ, τῶν
 Στροφάδων κανόνα τὸν ἀσφαλῆ, Ζακύνθου
 λαμπρότατον, γόνον ὄντως καὶ πρύτανιν,
 φιλεόρτων χορεῖαι συμφώνως ὑμνήσωμεν, καὶ ἐν
 πίστει κυκλοῦντες τὴν λάρνακα ἄρωμεν,
 ὄμματα καὶ χεῖρας, πρὸς τὸ σκῆνος τὸ θεῖον, ὃ
 περιπτυξώμεθα, καὶ θερμῶς ἐκβοήσωμεν·
 τρισμάκαρ Διονύσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 τῶν παισμάτων ἄφρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
 ἐορτάζουσιν πόθῳ, σοῦ λειψάνου ἐπάνοδον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ
 πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῇ, νεφέλην
 ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν
 Παράδεισον τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς
 οἰκουμένης ὅλης τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι
 σωτηρία, ἐν Αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ
 ἄφρεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο
 βοῶμεν Αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
 τῶν παισμάτων ἄφρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
 εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον Τόκον Σου.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Ζακυνθίων εὐσεβῶς ἡ ὁμήγουρις, πανηγυρίσωμεν λαμπρῶς ἐορτάζοντες, ἐν ἐτησίοις ἄσμασι καὶ ὕμνοις ἱεροῖς, πάνσεπτον ἐπάνοδον, τοῦ παντίμου λειψάνου, τοῦ ἐξαναστείλαντος δίκην κόσμῳ ἡλίου, ὃ ἀσπασθέντες κράζωμεν θερμῶς· φωστήρων χαῖρε, φωστήρ Διονύσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ φωνὴν ἐνωτισάμενος, ἦρες ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρὸν Αὐτοῦ, καὶ ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τοῦ ματαίου βίου ὁδόν, ἀπορρίψας ὄγκον γένους, πραγμάτων περιουσίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κοσμικὴν ἡδυπάθειαν, καὶ μόνος ἐν ὅρεσιν ἐν καθαρῷ τῷ νοῒ, τῷ φύσει μόνῳ καθαρῷ Θεῷ ὁμιλῶν, ὥφθης ἀρτιφανὴς ἀστήρ καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον ἀφθαρσία δοξάσας τὸ σὸν πανσέβαστον σκῆνος ὁ Κύριος, ᾧ ἐν γῇ, καθαρῶς ἐλάτρευσας, ἐδωρήσατο τῇ σῇ πατρίδι δῶρον τιμαλφέστατον, ὃ ἀσπαζόμενοι σὺν πόθῳ κράζομεν θερμῶς· φωστήρων χαῖρε, φωστήρ Διονύσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, καὶ τῆς τούτου ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.

Στίχοι

Γόνιοιο βίου νῦν τυχοῦσα ἀφθάρτου,
Ζάκυνθε τέρπου, γηθοσύνης οὖν κάρτα.
Εἰκάδι ἦκε δέμας ἀκεσίμβροτον ἐν γε
τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχοι

Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα, Τατίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχοι

Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, καὶ τῆς τούτου ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.

Στίχοι

Γόνιοιο βίου νῦν τυχοῦσα ἀφθάρτου,
Ζάκυνθε τέρπου, γηθοσύνης οὖν κάρτα.
Εἰκάδι ἦκε δέμας ἀκεσίμβροτον ἐν γε
τετάρτῃ.

Ο ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς καὶ ἰσαπόστολος
Κοσμᾶς, ὁ ἐν Ἀλβανίᾳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ
ἔτος 1779, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Εὐκοσμος ὥφθης κόσμος, ὦ Κοσμᾶ
μάκαρ, Κόσμον λόγοις σοῖς αἵμασι τ' ἀγλαΐσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἦχος λ̣ ρ̣ Ὠδὴ α' Γ̣
 Σταυρον χα ρα ζας Μω
 σης επ ευ θει ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι
 ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε
 ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μασι
 κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψας
 το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω
 α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα
 σται
 Ὠδὴ γ' ρ̣ Ρ̣ αβδος εις τυ πον του μυ στη ρι ου
 πα ρα λαμ βα νε ται τω βλα στω γαρ προ

κρι 1 1 νει τον 1 ε ρε α τη

σται ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

νυν ε ζην θη η σε ζυ υ λον Σταυ ρου

Α' εις κρατος και στερε ε ω ω μα

Ωδὴ ε' Γ' Ει σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο

νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον κα τε

νο η σα τα ερ γα σου και ε δο ζα σα

σου την θε ο τη τα

Ωδὴ ε' Γ' Ω τρι σμα κα ρι ι στον ζυ υ υ λον

εν ω ε τα α θη Χρι στος ο Βα σι λευς

και Κυ ρι ος δι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας τω εν σοι δε λε α σθεις
 Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρκι τω πα
 ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η η
 μων
 Ὡς τ' νο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ
 πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ δι
 ε τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος
 εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α
 σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σα ρ κι
 προ σπα γεν τος Χρι στου ου του Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
 τι ι σα αν τος
 Ως ζ' εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τω ω
 σε θυ μος θη ρι ω δης ουου πυρ βρο μι
 ον αλλ αν τη χου ντι δρο σο βο λω πνευ μα
 α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ο υ
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὡς ἡ' η' αἶ νου μεν εὐ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου ου με εν τον Κυ ριον
Εὐ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
α δος ι σα ρι θμοι δη μι ουρ γον Πα τε ρα
Θε ον υ μνει ει τε τον συγ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Ἦχος λ' Ἄ Νῆ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα
 μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι μου
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

α α σαι αι γε νει αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

αυτον

ν

αυτον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φανους δι α νοι ακα ρ δι ι ας αυ των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το⁺ ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν

^χ^N
^νΚα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

και υ υ ψω σε τα πει νους^Δ πει νων τας ε

νε^χ ε πλη σεν α γα θων^Δ και πλου του ουν τας

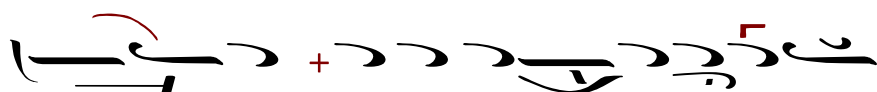
ε ζα πε στει λε κε νους^ν

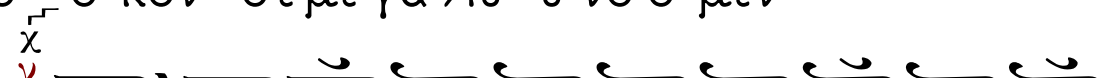
^ν^N
^ΔΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφιμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

 το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν ν

χ

 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

 αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους ε κα θως

 ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων

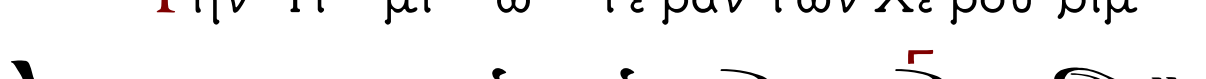
Δ

 τω Α βρα αμ χ και τω σπερμα τι αυ του

 ε ως αι ω νος ν

ν

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ

 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ ν την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο

 το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν ν

Εἶτα ψάλλεται ἡ 9' ὠδή

 Μυστικός εἰ Θεοτοόοκεε Πα
 ραδεισος ἀγεωργήτως βλα
 στησάσα Χριστον υφ' ου το του Σταυ
 ρου ζωήφορον εν γη πεφυτου
 ουργηται δενδρον δι' ου νυν υψου με
 νου προσκυνου ουντες αυτον σεεμεγα
 λυνομεεεεεν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διγίνης τὸν ὑπέρτατον, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ τῆς Μονῆς τῶν Στροφάδων, προπύργιον καὶ κανόνα· Ζακύνθου τὸν ὑπέρτιμον, γόνον φρουρὸν καὶ πρύτανιν, τὸν θεῖον Διονύσιον, ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις, τῶν φιλεόρτων χορεῖαι.

Ἔπερον.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ἦχος γ΄

Δι τάξεις τῶν ἱερέων, καὶ ἀσκουμένων τὰ στίφη, καὶ χριστωνύμων χορεῖαι, προέλθετε τῷ τεμένει, Διονυσίου καὶ πίστει, ἀσπάσασθε θεῖον σκῆνος.

Θεοτοκίον.

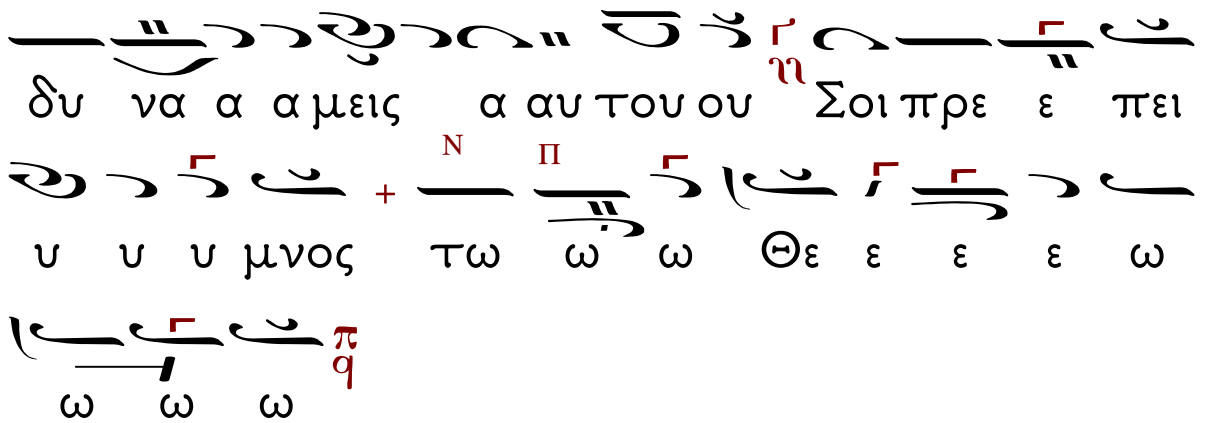
Ἦχος γ΄

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῶσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

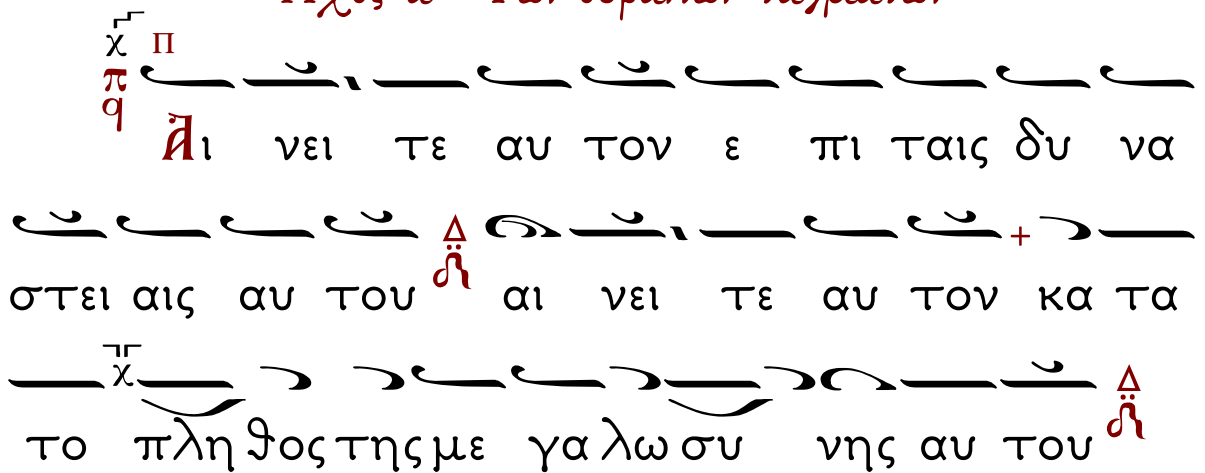
Εἰς τοὺς Αἶνους

ᾠχος 4 Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
 ω ω ω Θεε ε ε ω ω
 Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

Σπικηρά Προσόμοια, ἰσπῶμεν Στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Σπικηρά προσόμοια.
Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀἰγινήτων αἱ χορεῖαι καὶ Ζακυνθίων
πληθὺς, ἅμα πατέρων στίφη, τοῦ σεμνείου
Στροφάδων, συμφώνως ἄθροισθέντες ὠδαῖς
ἱεραῖς, τὴν μετάθεσιν μέλψωμεν, σοῦ πανιέρου
λειψάνου ἄρτιφανές, ἀστήρ θεῖε Διονύσιε.

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα α ρα

Χαῖρε καὶ σκίρτα αἰσίως πατρίς μοι
Ζάκυνθος, χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ, καὶ γὰρ ἦρθης εἰς
ὕψος, οὐράνιον πλουτοῦσα σοῦ γόνου λαμπροῦ,
θαυματόβρυτον λείψανον, Διονυσίου τοῦ θείου
δι' οὗ τῶν δεινῶν, καθ' ἐκάστην ἐκλυτρούμεθα.

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω

Ὡς τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχων διπλοῦς τῷ
πνεύματι, τὸν οὐρανὸν εὐφραίνεις, τὴν δὲ γῆν
ἀγιάζεις, τῷ θείῳ σου λείψανῳ ὃ εὐλαβῶς, οἱ
πιστοὶ ἀσπαζόμενοι, ῥῶσιν κατ' ἄμφω
λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὦ Ἱεράρχα Διονύσιε.

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Κυ ρι ον

Ἀβруνομένη ἐκφράζει Κέρκυρα Ζάκυνθος,
 καὶ τῇ Κεφαλληνία, ταῖς λαχούσαις λειψάνων,
 τῇ μὲν τοῦ Γερασίμου ἄρτιφανοῦς, τῇ δὲ θείου
 Σπυρίδωνος· ἐμόν ἐστι τὸ κλέος γόνος μου γάρ,
 ἧν ὁ μύστης Διονύσιος.

Δόξα. Ὁ ἦχος δ'

Ἰηχος δὲ Πα. χ

$\overline{\chi}^M \pi^q$

$$\omega \xrightarrow{\pi q} \kappa \alpha \xrightarrow{A} \gamma \xrightarrow{N} \omega + \left(\frac{\pi}{\Gamma \nu \varepsilon} \right) \varepsilon \xrightarrow{\varepsilon} \varepsilon \nu \mu \alpha$$

π_9^Π

 σμα τι κοις εγ κω μι ι ι οις ω φι ι

λε ε ε ο ο ο ο ρ τοι δευ τε παν τες κα

τα α α στε ψ ω ω μεν ⁶ Δι ο νυ σι ο ν το ⁷ _κ

ον παν θα α αυ μα α α στον και γαρ αγ

 γε λι κην ου το ς ζω λω ω ω σας δι ι α γω

 γεν' α κα τα παυστον υ υ μνον τω Θε'

ω π ρ ο σ ε ε ν η η η ν ο ο ο ο χ ε και

υ περ α νω πασης αρε τη η ης γε γο νως
 Δ
 νυ υν συν αυ λι ζε εται αγ γε ε ε ε λοις εν
 ου ου ου ρα α α α νω π το δε θαυμα το
 βρυ τον αυ του λει ψα α νον Δ ε κα στο τε εν
 γη πα α ρε ε ε χει τας ι α σεις α
 φθο ο νω ω ως τοις χρη η η ζου ου ου ου
 σι π και πρε σβευ ει τω Κυ υ ρι ι ι ω Δ δω
 ρη θη η ναι η μι ιν το με γα ε λε ε ο
 ος 6 λ

^Γχ ^Β
⁶λ ^Γ
Και νυν και α ει ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω νων α μην ⁶λ

^Β
⁶λ ^Γ
Εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους

δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με νη

⁶λ ^Γ ^Δ ^Β
Θεο το κε ι να σε δο ξα ζω μεν ^Δ την ελ

⁶λ
πι δα των ψυχων ημων

Δοξολογία ἦχος δ'

Ἦχος Γ'τος

Δο ο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ζα
 εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρωποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
 δο ζαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευμα

6
λ

^B
6 λ **Κ**υρι ε ο Θε ος ^Δ
ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6
λ

^B
6 λ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ
ο

κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

+ ε λε η σον η μας

6
λ

^B
6 λ **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ
Ι η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θε ου Πατρος αμην 6λ

Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

Σε και αι νε εσω το ο νο μα α σου εις

τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος 6λ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας 6λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ερων η μων και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

νας α μην 6
λ
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ' M
 η μας 6
λ κα θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε 6
λ
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον B
 με τα δι και ω μα τας ου (τρίς) 6
λ
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η B M Δ +
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ 6
λ ε γω
 ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με B Δ 6
λ ι α σαι
 την ψυ χη ην μου Δ 6
λ ο τι η μαρ τον σοι 6
λ
 Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα B 6
λ
 ζον με Δ 6
λ του ποι ειν το θε λη μα σου Δ 6
λ ο

τισυει ει ο Θε ος μου 6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
δλ εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως 6
λ

^B
6
λ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^B
6
λ **Ἄ** γι ος ο Θε ος ^Δ
δλ **Ἄ** γι ος Ι

σχυ ρος ^Δ
δλ **Ἄ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
ς (τρίς) 6
λ

μας ^B
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
δλ και α γι ω

Πνευ μα τι 6
λ

^B
6
λ **Κ**αι νυν και α ει ^Δ
δλ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην 6
λ

⁶_λ ^B Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

⁶_λ

Ἀσματικόν.

⁷_λ ⁶_λ ^B Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α

γι ι ος Ἄ α θα α α α να α α α τος ε ε

^B λε η σοον η η μα α α α ας

⁶_λ

Ἀπολυτίκιον.

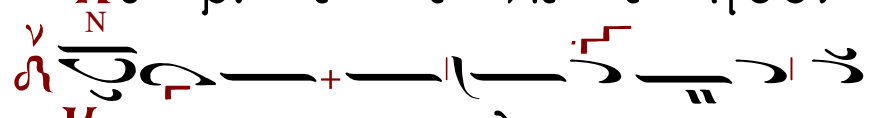
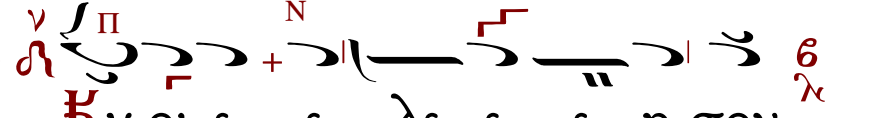
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Τῆς Ζακύνθου τον γονον και Αἰγινης
 τον προεδρον τον φρουρον Μονης των
 Στροφιδων Διονυσιον απαντες
 τιμωμεν συμφωνως οἱ πιστοι βοων
 τες προς αυτον ειλικρινως σαις λιταιαις τους
 την σην μνηη μην επιτελουντας σωζε
 και βοωντας σοι Δοξατω σε δοξασαν
 τι Χριστω δοξατω σε εθαυμαστω
 σαντι δοξατω δωρησαμενω σε ημιν
 πρεσβυν ακοιμημη το οον

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

5. ^ν ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

Α μη η ην

Σπ'χ. α'

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ'χ. β'

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τα σαν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. γ' ^χ ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασι λει α αυτου παντων δε σποζει

Βασι λει α αυτου παντων δε σποζει

Ταισ πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. δ' ^χ ^M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

της δε σποτειας αυτου

της δε σποτειας αυτου

Ταισ πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

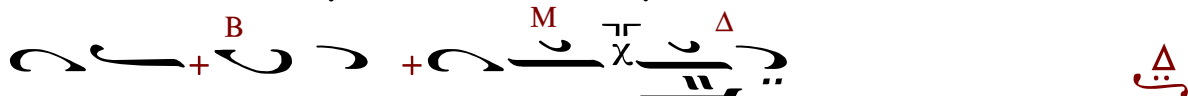
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γ^Δ

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκίου

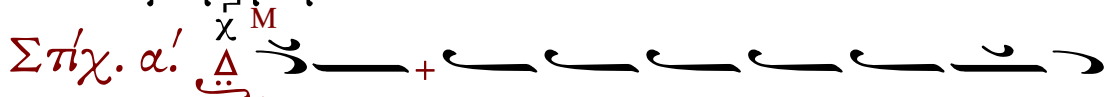
Β

Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

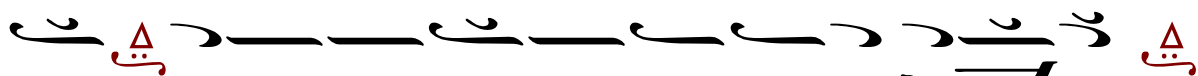
Ἀντίφωνον β'

Γ^Δ

Ἀμνην

Σπλχ. α'

Ἀρνει ψυχῆ μου τὸν Κυρι

ὄν αἰνεσὼν Κυρίον ἐν τηζῶν μου

ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

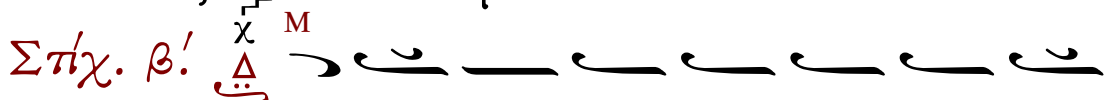
Σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν

Β

Ἁγίοις θάναστο ο ο ο ος

ψαλλοντάς σου ἀλλήλου ἰα

Σπλχ. β'

Μακάριος οὗ ο Θεός

Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπ̣χ. γ. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπχ. δ' βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

ωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

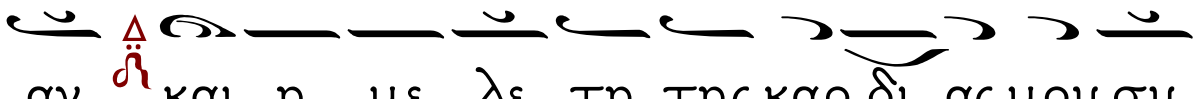
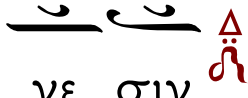
και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων Αμην

^M
 0 μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^B
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σεν
^M
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^N
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^M
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^M
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Τό γ' ἀντίφωνο.

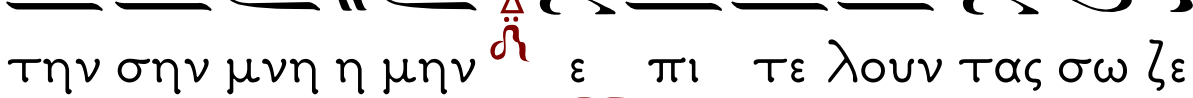
ᾠχος ᾠ Πα

Στίχ. ^π ₉
 Το στο μα μου λα λη σει σο φι
 αν ^Δ ₉
 και η με λε τη της καρ δι ας μου συ
 νε σιν ^Δ ₉

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

^Π ₉
 Της Ζα κυν θου τον γονον και Αι γι νης
 τον προ ε δρον ^Δ ₉
 τον φρου ρον Μο νης των
 Στρο φα δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες ^π ₉
 τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι ^Δ ₉
 βο ων
 τες προς αυ τον ει λι κρι νως ^π ₉
 σαις λι ται αις τους
 την σην μνη η μην ^Δ ₉
 ε πι τε λουν τας σω ζε

και βοωντας σοι ^πδο ο ξατω σε δο ξα σαν
 τι Χριστω ^Δδο ξα τω σε ε θ αυ μα στω
 σαν τι ^Δδο ξα τω δω ρη σα με νω σε η μιν
 πρεσβυν α ακοι οιμη η το ο ο ον ^π

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

 ^Μ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β σπε εσωω με εν Χρι στωω ω ω ω ^Γ ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οis
^Μ θau μα στος   ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ἀπολυτίκιον.

^Π
^π_q Ἦς Ζα κυν θου τον γονον και Αι γι νης
 τον προ ε δρον ^Δ_q τον φρου ρον Μο νης των
 Στρο φα δων Δι ο νυ υ σι ον α παντες ^π_q
 τι μη σω μεν συμ φω νως οι πι στοι ^Δ_q βο ων
 τες προς αυ τον ει λι κρι νως ^π_q σαις λι ται αις τους
 την σην μνη η μην ^Δ_q ε πι τε λουν τας σω ζε
 και βο ων τας σοι ^π_q Δο ο ζα τω σε δο ζα σαν
 τι Χρι στω ^Δ_q δο ζα τω σε ε θαυ μα στω
 σαν τι ^Δ_q δο ζα τω δω ρη σα με νω σε η μιν
 πρε σβυν α α κοι οι μη η τον ^π_q

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

ᾠχος δὲ Δι

 ω α κειμ και Αν να ο νει δι

 σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ

 της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη

 σαν α αχραν τε εν τη α γι α γεννη

 σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα

 ο ος σου ε νο χης των πται σμα των λυ

 τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει

 την Θε ο το ο κον και τρο φον της ζω ης

 η μω ω ων

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ

*Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.*

Προκείμενον. Ὦχος α΄

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 7:26-28, 8:1-2

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς,
ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ
λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν
ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς
ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν
αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς

σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

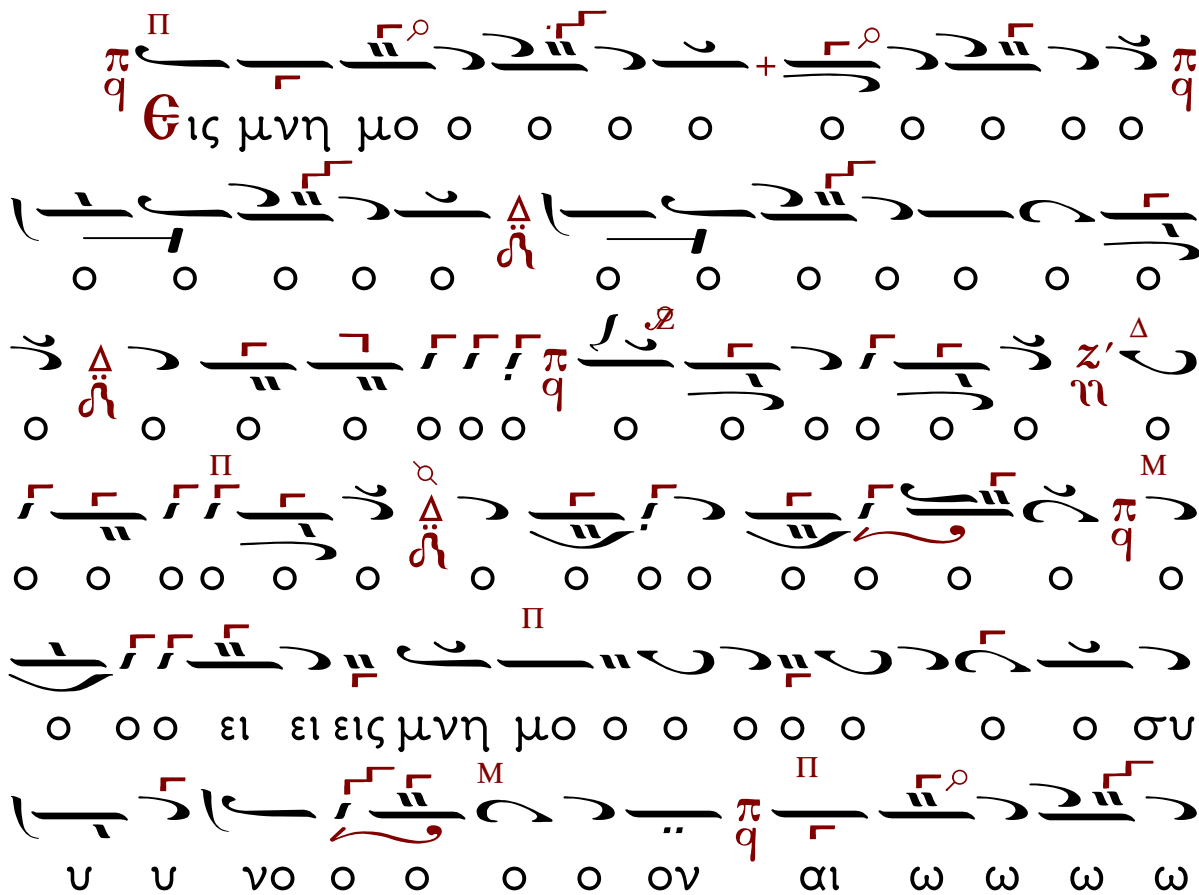
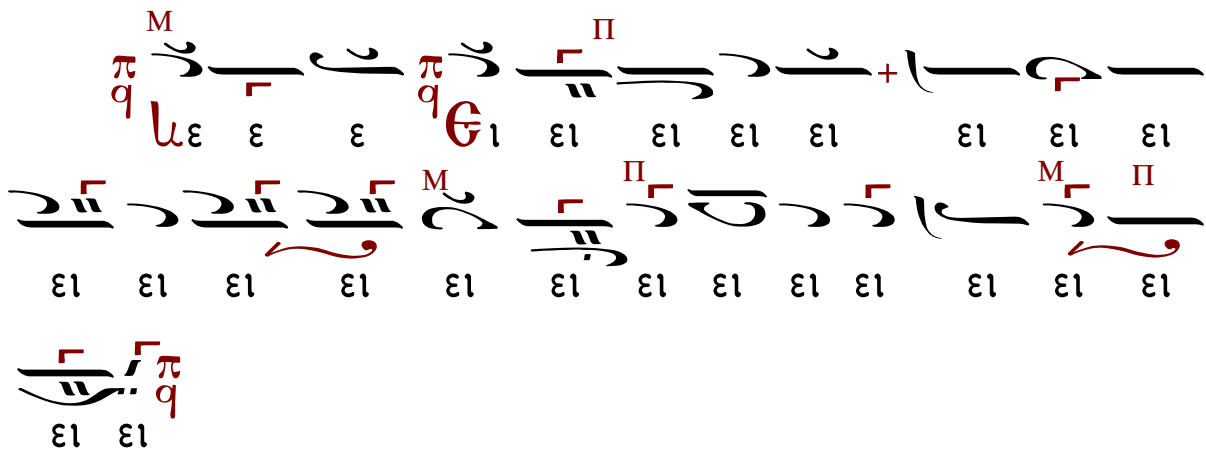
Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἰσχυος τοῦ Πατρὸς

Ἑκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α

Ἦχος Δι

Ἐξ ὁμογενὸς τοῦ πατρὸς ἑκτα
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτην Τρι
 ἁδα προσκυνούουσίντες αὐτὴν γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι Ἁμην ἀμην ἀμην εἰς α
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ὦ ὦ νιόν

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

ᾠχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.